

מרובעת, אלא ש"האהיל במקצת", ומה שאמרה המשנה "כולו", היינו שהאהיל על כולם.

שמע מינה: כאן בכולו וככאן במקצתו.

ומסקנת הגמרא: **כאן שמע מינה!**

והכי נמי נחלק בדם ובשר הבאים משני שרצים, שיש לחלק בין נגע במקצתו, שהנגע טהור, לבין נגע בכולו, שהוא טמא.⁽⁶²⁰⁾

וזה אמר רבי חנינא⁽⁶¹⁶⁾ אמר רבי: **רביעית דם מן המת, שהגיט בה בכף או בקנה באופן שאינו נתמא בטומאת מגע, טהור,**⁽⁶¹⁷⁾ ואין לטמאותו מדין מהיל על המת מפני שלא בא היל⁽⁶¹⁸⁾ המgis את הדם אלא על מקצת הדם.

ומוכח, שאף על פי שהיתה שם רביעית דם מן המת, כיוון שלא בא היל הנוגע אלא במקצתו, הרי הוא טהור.⁽⁶¹⁹⁾

אל לאו, מוכח מכאן, כי מה שאמרה המשנה "מקצתו", אין פירושו דם פחות

חנן וכי' ובעודין בו. פירוש, מה שאמרה המשנה, דם השערץ מצטרף לבשר שערץ לשיעור כעדשה, הוא רק כאשר הדם הוא בשערץ ועדין לא פירש ממנו. אבל אם פירש, אינו מצטרף.

ועל כן מתיב רבי יוסי ברבי חנינא, מהברייתא, הדורשת מ"הטמאים" שטמטו אפילו שערץ ודם משני שמות. ומוכח, שدم אשר פירש משערץ מצטרף עם בשר השערץ.

ותירץ ר' יוסף: "כאן בכולו וככאן במקצתה". כלומר, אם פירש הדם משערץ שלם, מצטרף הדם עם השערץ, מפני שהוא "חושוב". ואם פירש הדם מאבר אחד או מחתיכה אחת, אינו מצטרף. ובמביא ראייה לחלק בין כולו למקצתו מסתירות הברייתא למאמר רבי חנינא [או רבי יוחנן].

שבברייתא נאמר, אם האhil על כל המוקם שנשפך שם הדם, כגון שהeahil את ידו עליו, שאוiahil על כל הרביעית, דקסבר דם במקומות זה המצטרף לדם במקומות אחר, ואילו רבי חנינא אמר שם הגיט טהור, מפני שאין כאן רביעית במקומות אחד, מאחר ומיקצתן הדם אינו בעין, כי נבלע בכף. ולכארורה קשה, ומה בכף שנבלע בכף ולאeahil על רביעית הדם, מכל מקום, יש כאן רביעית, והeahil על כל המוקם שיש בו רביעית.

שהרי לא מסתבר לומר שהברייתא חולקת על המשנה, האומרת "באשבורן טמא", ומוכח שהיתה רביעית דם, כי אם לא הייתה רביעית דם, ודאי שאינו טמא.

ומוכח מקושיתו, שלמד בפשטות שמטרת הגמara היא להוכיח שהיתה שם רביעית דם. עיין בשיטה מקובצת, המביא עוד כמה פירושים בשקלא וטריא של הגמara.

616. בתוס' הגירסה: רבי יוחנן.

617. גירסת התוס'.

618. בתוס' כתוב "גע". וברור שהכוונה להeahil.

619. ולפי המבוואר לעיל [הערה 614], צריך לבאר, שגם כאן هوCKETPURIS וaino CHIBUR, הואיל והוא מרוס בה. וכן מבואר בפירוש הר"ש [שם].

620. פירוש זה בגמara, הוא פירוש שני של Tos' בשם רביינו ניסים גאון. ובפירושם הראשון, גורסים בגמara: אמר רבי